

## Θέατρον Βαριετέ

«Θιάσος Ε. Παντοπούλου»

Τὸ παρὸν Σάββατον, 25 Μαΐου, ἔκαμιν ἰσαρξίν τῶν παραστάσεων τῆς θερινῆς περιόδου ὁ θιάσος τοῦ κ. Παντοπούλου μὲ τὴν τετραπράκτον κωμῶδιον τοῦ Carl Lauffs «Ἐμπῆτι σκύλοι ἀλίστε!...»

— Τὸν Στάινκοφ ὑπεδῶθη ὁ Κωνσταντινόπουλος ἀριετὰ καλὰ ἔγχειζετο περισσότερο δύναμις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μέρους τοῦ καὶ ὀλιγωτέρα ἐπιτηδεύσει εἰς μερικὰς τοῦ σκημῆς ἔτι δὲ παρετηρήθη πολὺ ἡ προτομομασία τῶν περισσοτέρων σκημικῶν τοῦ θέατρον.

— Τὴν Εἰρήνην ὑπεδῶθη ἡ Μαρία Χέλμη

ἀριετὰ καλὰ ἔγχειζετο περισσότερο δύναμις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ζωῆ εἰς τὰς σκημικὰς τῆς κινήσεως.

— Τὴν Ἐμμαν ὑπεδῶθη ἡ Ράμρου, ἡ πρῆξιν κορίσταν τοῦ Ἑλληνικοῦ μελοδοχματοῦ ἦτο φωνῆ, φεβιτημένη καὶ πολλὴ παρωσιγμένη, ἡ δὲ φωνὴ τῆς ἀσθενικῆ καὶ τρέμουσα θέρρος λοιπὸν εἰς τὴν σκηνήν, ζωῶν περισσότεροσαν, ἀλευθερίαν καὶ φωνὴν ζωντανήν.

— Τὸν Ἐρνέστον ὑπεδῶθη ὁ Πουλόπουλος δι' ἡμῶς ἔκαμιν τὴν πρῶτην ἡμάνισίν του τὸν εὔρομεν πολὺ νεωσικὸν καὶ μὴ δυνάμενον νὰ συναρτηθῆ, ὥστε καὶ αἱ στάσεις του ἦσαν βεβιασμέναι καὶ αἱ χειρονομίαι του ἀκανόνιστοι καὶ ἐπιτηδευμέναι, αἱ γαῖρές του κολλημέναι εἰς τὸ σῶμα του, ἡ βαλίαια του νεωσικῆ μετ' αἰσθητῆς δὲ δυσκολίας ἐξερράζετο, συντήμων τὰς φωνὰς του ἡ βεβιασμένως καὶ ἔθρως λίγων αὐτάς, ἐνῶ ἀπεναντίας ὁ νέος οὗτος εἶνε πολὺ ζωηρός, ἀλευθερίος, ἐκίνητος, ἀράλης καὶ πολὺ χαριτωμένος. Ὅσακις ἡμῶς ἐρωτοτροπῶν μετὰ τῆς Εὐας ἐκρέται τὴν μίαν χεῖρα του κολλημένην ἐπάνω του καὶ τὴν ἄλλην ὀλίγον προτεταμένην μὲ κολλημένους τοὺς πόδας, ὡς εἰς προσοχὴν, καὶ μὲ κλίσιν τοῦ σώματος του πάντοτε πρὸς ἀριετῆρα. Δὲν εἶνε τοῦ χαρακτήρος του ἀντὰ τὰ μέρη.

— Τὸν Μπένδερ ὑπεδῶθη ὁ Παντοπούλος. Τοῦ παρατηροῦμεν, ὅτι τὸ ἀπὸ διαφορά μικρὰ χρωματιστὰ τεμάχια γιλέκου του, τὸ ἑκοῖον ἐφόρει, κάθε ἄλλο παρὰ κωμικὸν ἦτο. Οὐδαμῶς ὑπόγειο τοιαύτη συνήθεια ἰνδομασίας.

— Τὴν Βαρενίκην ὑπεδῶθη ἡ Ἑλένη Χέλμη μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἔκαιζε μὲ πολλὴν τίχνην, ἀποδῶσα καλῶς τὸν χαρακτήρα τῆς ἀκατακονήτου, τῆς εἰς ἄκρον ὑπέπτου καὶ περιέργου καὶ ὑπεράκων ἠθιαχῆς γαίας.

— Τὴν Εὐαν ὑπεδῶθη ἡ Καίτη Παντοπούλου καλὰ ἔγχειζετο ὅμως περισσότερο λαπτότης καὶ γάρκι καὶ εὐγένεια εἰς τοὺς τρόπους τοῦ φέρεσθαι καὶ ἐκφράζεσθαι. Καλὸν θὰ ἦτο, ἐλλείψει ἄλλων προσώπων, μία ἀμοιβαία μετὰθεσις μετὰ τῆς Ἐμμῆς.

— Τὴν Φιφῆν ὑπεδῶθη ἡ Κωνσταντινοπούλου ἀριετὰ καλὰ περισσότερο ἀλευθερία θὰ ἦτο καλλιτέρα. Τὸ νέον κοστοῦμι τῆς ἦτο πεινχρότατον, καίτοι κοστίζει, ὡς εἰ αὐτῆς λέγει ὁ συγγραφεὺς, 300 καὶ πλέον μάσκα.

— Τὸν Κνίπφλερ ὑπεδῶθη ὁ Ἀλιζίου μετὰ πολλῆς λαπτότητος καὶ γάρκιος.

— Τὸν Κρινελάιν ὑπεδῶθη ὁ Πεταλῆς τὰ νεῦρά του ἦσαν ἀλλόκοτα ἦσαν πλέον ἢ ὑπερρωσιθητα, δηλ. τὸν ἔκαμε πολὺ ὑπερβολικόν.

— Τὸν Γιάννην ὑπεδῶθη ὁ Κωνστ. Χέλμης μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἔκαιζε φουσιώτατα καὶ μὲ πολλὴν ἀσέλειαν καὶ γάρκι.

— Τὸν Καίσαρα ὑπεδῶθη ὁ Ἐπ. Χέλμης. Τὸν Πούλδερμαν ὁ Χρουτάρης. Τὸν Κνὸρ ὁ Σαργγιάννης. Τὸν τηλεγραφικὸν ὑπάλληλον ὁ Νικολάου. Τοὺς ὑπηρέτας ἡ Νικολαΐδου καὶ ὁ Πολιτάκης. Τὸν δικαστ. κλητῆρα ὁ Ἰωαννίδης. Τὸν ὑπηρέτην Σαυδογαίου ὁ Βαρβέρης. Τὸν γραμματοκομιστῆν ὁ Βαλαλῆς.

— Τὴν γάβραν Μίλλερ ὑπεδῶθη ἡ Ἀλιζίου ἔκαιζε πολὺ καλὰ.

— Τὴν ὑπηρέτριαν τῆς Φιφῆς ὑπεδῶθη ἡ Νικολαΐδου, ἡ ὁποία ἰνεφανίσθη μετὰ τὴν αὐτὴν ἰνδομασίαν, ἦν ἐφόρει καὶ ὡς Ἐλισάβετ ὑπηρέτρια τοῦ Στάινκοφ. Ὅταν εἰς ἠθροποῖς ὑποδῶσα κατ' ἀνάγκην δύο πρόσωπα εἰς τὸ αὐτὸ ἔργον ἐφαίλει νὰ μεταβάλλεται καταλλήλως καὶ ὄχι νὰ παρουσιάζηται ὁ ἴδιος ἀνευ καὶ τῆς ἐλαχίστης μεταβολῆς.

— Ὁ σκημικὸς διάκοσμος πολυτελής, ἔξοχος τὰ salon fermé καινοουργῆ καὶ πλούσια καὶ μὲ τελείαν καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογήν. Παρατηροῦμεν ὅμως τὸ εἶδος ὅτι τὸ κλωδίον, τὸ ὁποῖον φέρει μεθ' ἑαυτῆς ἡ Ἐμμη ἀναγνωροῦσα καὶ εἶτα τὸ παραδίδει εἰς τὸν ἐξῆδελφόν της Ἐρνέστον δὲν ἔχει πουλί, ἐνῶ ὁ συγγραφεὺς λέγει δι' αὐτῆς εἰς τὸν Ἐρνέστον «νὰ μοῦ παρκοιτίσαι τὸ πουλάκι μου» πρόσγει νὰ μὴ φε-

φῶς...» κλπ.

— Τὴν Κυριακὴν ἐπαίγη ἡ «Νύφη τῆς Κούλουρης». Τὴν Τρίτην ἡ «Ἐρωτοφυλητά». Τὴν Τετάρτην ἡ «Ἐρωτοφυλητά». Τὴν Πέμπτην ὁ «Σιδηροδρομικὸς Ἐπιθεωρητής». Τὸ Σάββατον «Τὸ μπαλόνι».